

Open Letter by the Editor-in-Chief: Declaration of Academic Freedom (Scientific Human Rights)
The Romanian Translation*

Declarație asupra Libertății Academice (Drepturile Omului în Domeniul Științific)

Articolul 1: Introducere

Inceputul secolului al 21-lea reflectă mai mult decât oricând în istoria omenirii, rolul adânc și semnificativ al științei și tehnologiei în activitățile umane.

Natura atotpătrunzătoare și universală a științei și tehnologiei moderne a dat naștere unei percepții comune că viitoarele descoperiri importante pot fi făcute, în principal sau în exclusivitate, numai de grupuri mari de cercetare finanțate de guvernări sau de firme mari, care au acces la instrumente foarte scumpe precum și la un număr mare de personal de support.

Această percepție comună, este totuși nerealistă și contrazice modul adevărat în care sunt făcute descoperirile științifice. Proiecte tehnologice mari și scumpe, oricât de complexe, sunt numai rezultatul aplicării profunde intuiții științifice a unor grupuri mici de cercetători dedicați sau a unor oameni de știință solitari, care de multe ori lucrează izolați. Un om de știință care lucrează singur, este, acum precum și în viitor, așa cum a fost și în trecut, capabil să facă o descoperire, care poate influența substanțial soarta omenirii și poate schimba fața întregii planete pe care o locuim pentru așa de puțin timp.

Descoperirile cele mai importante sunt făcute de persoane care lucrează ca subalterni în diverse agenții guvernamentale, instituții de învățământ și cercetare, sau întreprinderi comerciale. În consecință, cercetătorul este foarte frecvent forțat sau umbrit de directorii instituțiilor și firmelor, care, având planuri diferite, caută să controleze și să aplice descoperirile științifice și cercetările pentru profit personal sau pentru organizație, sau prestigiu personal.

Recordul istoric al decoperirilor științifice abundă în cazuri de represiune și ridiculizare făcute de cei la putere, dar în ultimii ani acestea au fost dezvăluite și corectate de către inexorabilul progres al necesității practice și iluminare intelectuală. Tot așa de rău arată și istoria distrugerii și degradării produse prin plagiarism și denaturare intenționată, făcute de necinstiți, motivați de invidie și lăcomie. Și așa este și azi.

Intenția acestei Declarații este să sprijine și să dezvolte doctrina fundamentală că cercetarea științifică trebuie să fie

*Original text published in English: *Progress in Physics*, 2006, v.1, 57–60. Online — <http://www.ptep-online.com/>

Textul original în limba engleză de Dmitri Rabounski, Redactor Șef al revistei *Progress in Physics*. E-mail: rabounski@yahoo.com

Traducere autorizată în limba română de Florentin Smarandache. E-mail: smarand@unm.edu

liberă de influența ascunsă și fătis represivă a directivelor birocratice, politice, religioase, pecuniare și, de asemenea, creația științifică este un drept al omului, nu mai mic decât alte drepturi similare și speranțe disperate care sunt promulgate în acorduri și legi internaționale.

Toți oamenii de știință care sunt de acord vor trebui să respecte aceasta Declarație, ca o indicație a solidarității cu comunitatea științifică internațională care este preocupată de acest subiect, și să asigure drepturile cetățenilor lumii la creație științifică fără amestec, în acordanță cu talentul și dispoziția fiecăruia, pentru progresul științei și conform abilității lor maxime ca cetățeni decenti într-o lume indecentă, în avantajul Omenirii. Știința și tehnologia au fost pentru prea multă vreme servanții asuprii.

Articolul 2: Cine este un cercetător științific

Un cercetător științific este orice persoană care se preocupă de știință. Orice persoană care colaborează cu un cercetător în dezvoltarea și propunerea ideilor și a informațiilor într-un proiect sau aplicație, este de asemenea un cercetător. Deținerea unor calificări formale nu este o cerință prealabilă pentru ca o persoană să fie un cercetător științific.

Articolul 3: Unde este produsă știința

Cercetarea științifică poate să aibă loc oriunde, de exemplu, la locul de muncă, în timpul studiilor, în timpul unui program academic sponsorizat, în grupuri, sau ca o persoană singură acasă făcând o cercetare independentă.

Articolul 4: Libertatea de a alege o temă de cercetare

Mulți cercetători care lucrează pentru nivele mai avansate de cercetare sau în alte programe de cercetare la instituții academice, cum sunt universitățile și facultățile de studii avansate, sunt descurajați, de personalul de conducere academic sau de oficiali din administrație, de a lucra în domeniul lor preferat de cercetare, și aceasta nu din lipsa mijloacelor de suport, ci din cauza ierarhiei academice sau a altor oficialități, care pur și simplu nu aprobă o direcție de cercetare să se dezvolte la potențialul ei, ca să nu deranjeze dogma convențională, teoriile favorite, sau subvenționarea altor proiecte care ar putea fi discreditate de cercetarea propusă. Autoritatea majorității ortodoxe este destul de frecvent invocată ca să stopeze un proiect de cercetare, astfel încât autoritățile și bugetul să nu fie deranjate. Această practică

comună este o obstrucție deliberată a gândirii libere, este neștiințifică la extrem, și este criminală. Aceasta nu poate fi tolerată.

Un cercetător care lucrează pentru orice instituție academică, organizație, sau agenție trebuie să fie complet liber în alegerea unei teme de cercetare și să fie limitat doar de suportul material și de expertiza intelectuală care poate fi oferită de instituția academică, organizația, sau agenția respectivă. Dacă un cercetător își desfășoară activitatea lui de cercetare fiind membru al unui grup de cercetători, atunci directorii de cercetare și liderii grupului își vor limita rolul lor doar la capacitatea de recomandare și consultanță în ceea ce privește alegerea unei teme de cercetare relevante de către un cercetător din grup.

Articolul 5: Libertatea de alegere a metodelor de cercetare

În multe cazuri personalul administrativ sau academic de conducere impune o anumită presiune asupra unor cercetători, care fac parte dintr-un program de cercetare care se desfășoară într-un mediu academic, ca să-i forțeze să adopte alte metode de cercetare decât acelea alese de ei, motivul fiind nu altul decât o preferință personală, o prejudecată, o procedură instituțională, ordine editorială, ori autoritate colectivă. Această practică, care este destul de răspândită, este o eliminare deliberată a libertății de gândire, și această nu poate fi permisă.

Un cercetător academic sau dintr-o instituție care nu lucrează pentru profit are dreptul să dezvolte o temă de cercetare în orice mod rezonabil, utilizând orice mijloace rezonabile pe care el le consieră că vor fi cele mai eficiente. Doar cercetătorul însuși ia decizia finală asupra modului cum cercetarea va fi efectuată.

Dacă un cercetător academic, sau dintr-o instituție care nu lucrează pentru profit, lucrează ca un membru al unui grup de cercetători academici, sau dintr-o instituție care nu lucrează pentru profit, conducătorii de proiect și directorii de cercetare vor avea doar un rol de îndrumători și consultanți și nu trebuie în nici un fel să influențeze, să intervină, sau să limiteze metodele de cercetare sau tema de cercetare ale unui cercetător din grup.

Articolul 6: Libertatea de participare și colaborare în cercetare

În practicarea științei moderne există un element semnificativ de rivalitate instituțională, concomitent cu elemente de invidie personală și de preservare a reputației cu orice preț, indiferent de realitățile științifice. Aceasta de multe ori a condus la faptul că cercetătorii au fost împiedicați să nominalizeze asistența colegilor competenți care fac parte din instituții rivale sau alții care nu au nici o afiliație academică. Această practică este de asemenea o obstrucție deliberată a progresului științific.

Dacă un cercetător științific dintr-o instituție care nu lucrează pentru profit cere asistența unui alt cercetător și dacă acel cercetător este de acord, cercetătorul are libertatea de a invita celălalt cercetător să-i ofere orice asistență, cu condiția ca asistența să fie în cadrul bugetului de cercetare stabilit. Dacă asistența este independentă de buget, cercetătorul are libertatea să angajeze cercetătorul colaborator la discreția lui, fără absolut nici o intervenție din partea nici unei alte persoane.

Articolul 7: Libertatea de a nu fi de acord în discuții științifice

Datorită invidiei ascunse și a intereselor personale, știința modernă nu apreciază discuții deschise și nu acceptă în mod categoric pe acei cercetători care pun la îndoială teoriile ortodoxe. Deseori, cercetători cu abilități deosebite, care arată deficiențele într-o teorie actuală sau într-o interpretare a datelor, sunt denumiți excentrici, astfel ca vederile lor să poată fi ignorate cu ușurință. Ei sunt făcuți de râs în public și în discuții personale și sunt opriți în mod sistematic de a participa la convenții, seminarii, sau colocvii științifice, astfel ca ideile lor să nu poată să găsească o audiență. Falsificări deliberate ale datelor și reprezentarea greșită a teoriei sunt acum unelte frecvente ale celor fără scrupule, în eliminarea dovezilor, atât tehnice cât și istorice. Comitete internaționale de cercetători rău-intenționați au fost formate și aceste comitete organizează și conduc convenții internaționale, unde numai cei care sunt de acord cu ei sunt admiși să prezinte lucrări, indiferent de calitatea acestora. Aceste comitete extract sume mari de bani din bugetul public ca să suporte proiectele lor preferate, folosind falsități și minciuni. Orice obiecțiune la propunerile lor, pe baze științifice, este trecută sub tăcere prin orice mijloace la dispoziția lor, așa ca banii să poată să continue să se verse la conturile proiectelor lor și să le garanteze posturi bine plătite. Cercetătorii care s-au opus au fost dați afară la cererea acestor comitete, alții au fost împiedicați, de către o rețea de complici corupți, de a obține posturi academice. În alte situații unii au fost dați afară de la candidatura pentru titluri academice avansate, cum ar fi doctoratul, pentru că și-au exprimat idei care nu sunt de acord cu teoria la modă, chiar dacă această teorie ortodoxă la modă este în vigoare de multă vreme. Ei ignoră complet faptul fundamental că nici o teorie științifică nu este definitivă și inviolabilă, și prin urmare este deschisă pentru discuții și re-examinare. De asemenea ei ignoră faptul că un fenomen ar putea să aibă mai multe explicații plauzibile, și în mod răutăcios discreditează orice explicație care nu este de acord cu opinia ortodoxă, folosind fără nici o restricție argumente neștiințifice să explice opiniile lor părtinitoare.

Toți cercetătorii trebuie să fie liberi să discute cercetările lor și cercetările altora, fără frica de a fi ridiculizați, fără nici o bază materială, în public sau în discuții particulare,

sau să fie acuzați, criticați, nerespectați sau discreditați în alte feluri, cu afirmații nesubstanțiate. Nici un cercetător nu trebuie să fie pus într-o poziție în care situația sau reputația lui vor fi riscate, datorită exprimării unei opinii științifice. Libertatea de exprimare științifică trebuie să fie supremă. Folosirea autorității în respingerea unui argument științific este neștiințifică și nu trebuie să fie folosită ca să oprească, să anuleze, să intimideze, să ostracizeze, sau să reducă la tăcere ori să interzică în orice fel un cercetător. Interzicerea deliberată a faptelor sau argumentelor științifice, fie prin fapte sau prin omitere, și falsificarea deliberată a datelor, ca să suporte un argument sau ca să discrediteze un punct de vedere opus, este o decepție științifică, care poate fi numită crimă științifică. Principiile de evidență trebuie să fie călăuză discuției științifice, fie că acea evidență este fizică sau teoretică sau o combinație a lor.

Articolul 8: Libertatea de a publica rezultate științifice

O cenzură deplorabilă a articolelor științifice a devenit acum practica standard a editorilor multor jurnale de specialitate și arhive electronice, și a grupurilor lor de așa ziși referenți experți. Referenții sunt, în majoritate, protejați prin anonimitate așa încât un autor nu le poate verifica așa zisa lor expertiză. Lucrările sunt acum de obicei respinse dacă autorul nu este de accord sau contrazice teorii preferate și ortodoxia majoritară. Multe lucrări sunt acum respinse în mod automat bazat pe faptul că în bibliografie apare citat un cercetător care nu este în grațiile editorilor, referenților, sau al altor cenzori experți, cu nici un fel de considerație față de conținutul lucrării. Există o listă neagră a cercetătorilor care sunt în opoziție și această listă este comunicată între conducerile editurilor. Toate acestea duc la o crasă prejudecare și o represiune greșită împotriva gândirii libere și trebuie condamnate de comunitatea internațională a cercetătorilor.

Toți cercetătorii trebuie să aibă dreptul să prezinte rezultatele cercetărilor lor științifice, în totalitate sau parțial, la conferințe științifice relevante, și să le publice în jurnale științifice tipărite, arhive electronice sau în altă media. Cercetătorilor nu trebuie să li se respingă lucrările sau rapoartele lor când sunt prezentate spre publicare în jurnale științifice, arhive electronice, sau în altă media, numai pentru motivul că lucrările lor pun sub semn de întrebare opinia majoritară curentă, este în contradicție cu opiniile unei conduceri editoriale, zdruncină bazele altor proiecte de cercetare prezente sau de viitor ale altor cercetători, este în conflict cu orice dogmă politică sau doctrină religioasă, sau cu opinia personală a cuiva, și nici un cercetător științific nu trebuie să fie pe lista neagră sau cenzurat și împiedicat de la publicare de nici o altă persoană. Nici un cercetător științific nu trebuie să blocheze, modifice, sau să se amestece în orice mod la publicarea lucrării unui cercetător deoarece îi sunt promise cadouri sau alte favoruri.

Articolul 9: Publicând articole științifice în calitate de co-autor

În cercurile științifice este un secret bine cunoscut, că mulți co-autori ai lucrărilor de cercetare au foarte puțin sau nimic în comun cu rezultatele prezentate. Mulți conducători de teze ale studenților, de exemplu, nu au nici o problemă să-și pună numele pe lucrările candidaților pe care numai formal îi coordonează. În multe cazuri dintre acestea, persoana care de fapt scrie lucrarea are o inteligență superioară celei a coordinatorului. În alte situații, din nou, pentru motive de notorietate, reputație, bani, prestigiu, și altele, neparticipanți sunt incluși în lucrare în calitate de co-autori. Adevărații autori ai acestor lucrări pot să obiecteze numai cu riscul de a fi penalizați mai târziu într-un mod sau altul, sau chiar riscând să fie excluși de la candidatura pentru grade superioare de cercetare sau din grupul de cercetare. Mulți au fost de fapt eliminați din aceste motive. Această teribilă practică nu poate fi tolerată. Numai acele persoane responsabile pentru cercetare trebuie să fie creditați ca autori.

Cercetătorii nu trebuie să invite alte persoane să fie co-autori și nici un cercetător nu ar trebui să admită ca numele lui să fie inclus în calitate de co-autor la o lucrare științifică, dacă nu au avut o contribuție substanțială la cercetarea prezentată în lucrare. Nici un cercetător nu trebuie să se lase forțat de nici un reprezentant al unei instituții academice, firmă, agenție guvernamentală, sau orice altă persoană să devină co-autor la o lucrare, dacă ei nu au avut o contribuție semnificativă pentru acea lucrare, și nici un cercetător nu trebuie să accepte să fie co-autor în schimb pentru cadouri sau alte gratuități. Nici o persoană nu trebuie să încurajeze sau să încerce să încurajeze un cercetător, în orice modalitate, să admită ca numele său să fie inclus în calitate de co-autor al unei lucrări științifice pentru care ei nu au adus o contribuție semnificativă.

Articolul 10: Independența afiliației

Mulți cercetători sunt angajați prin contracte de scurtă durată. Odată cu terminarea contractului se termină și afiliația academică. Este frecventă practica conducerii editurilor ca persoanelor fără afiliație academică sau comercială să nu li se publice lucrările. Când cercetătorul nu este afiliat, el nu are resurse și deci are oportunități reduse să participe și să prezinte lucrări la conferințe. Aceasta este o practică vicioasă care trebuie stopată. Știința nu recunoaște afiliație.

Nici un cercetător nu trebuie să fie împiedicat de la prezentarea de lucrări la conferințe, colocvii sau seminarii, de la publicarea în orice media, de la acces la bibliotecile academice sau publicații științifice, de la participarea la ședințe academice, sau de la prezentarea de prelegeri, din cauză că nu are o afiliere cu instituții academice, institute de cercetare, laboratoare guvernamentale sau comerciale, sau cu orice altă organizație.

Articolul 11: Acces deschis la informația științifică

Multe cărți științifice de specialitate și multe jurnale științifice au un profit mic sau nici un profit, de aceea editorii refuză să le publice fără o contribuție monetară de la instituțiile academice, agenții guvernamentale, fundații filantropice, și altele. În aceste circumstanțe editorii ar trebui să dea acces liber la versiunile electronice ale publicațiilor, și să se străduiască să mențină costul pentru tipărirea materialului la minim.

Toți cercetătorii trebuie să se străduiască să se asigure ca lucrările lor să fie gratuite și accesibile la comunitatea științifică internațională, sau, dacă nu este posibil, la un preț modest. Toți cercetătorii trebuie să ia măsuri active ca să ofere cărțile lor tehnice la cel mai mic preț posibil, pentru ca informația științifică să devină accesibilă mării comunități științifice internaționale.

Articolul 12: Responsabilitatea etică a cercetătorilor

Istoria este martoră că descoperirile științifice sunt folosite în ambele direcții, bune și rele, pentru binele unora și pentru distrugerea altora. Deoarece progresul științei și tehnologiei nu poate fi oprit, trebuie să avem metode de control asupra aplicațiilor rău făcătoare. Doar guvernele alese democratic, eliberate de religie, de rasism și alte prejudicii, pot să protejeze civilizația. Doar guvernele, tribunalele și comitetele alese democratic pot proteja dreptul la o creație științifică liberă. Astăzi, diferite state nedemocratice și regime totalitare performă o activă cercetare în fizica nucleară, chimie, virologie, inginerie genetică, etc. ca să producă arme nucleare, chimice și biologice. Nici un cercetător nu trebuie să colaboreze voluntar cu state nedemocratice sau regime totalitare. Orice cercetător forțat să lucreze în crearea de arme pentru astfel de state trebuie să găsească mijloace de a încetini progresul programelor de cercetare și să reducă rezultatele științifice, astfel încât civilizația și democrația în cele din urmă să triumfe.

Toți cercetătorii au o responsabilitate morală pentru descoperirile și rezultatele lor științifice. Nici un cercetător să nu se angajeze de bună voie în proiectarea sau construcția a nici unui fel de armament pentru state cu regimuri nedemocratice sau totalitare sau să accepte ca talentele și cunoștințele lor să fie aplicate în crearea de arme care vor conduce la distrugerea Omenirii. Un cercetător științific trebuie să trăiască aplicând dictonul că toate guvernele nedemocratice și violarea drepturilor umane sunt crime.

14 martie, 2007